

‘Het vertrouwen in ons is weggeëbd, we moeten opener zijn’

Directievoorzitter Hein van der Ree reageert op de reeks incidenten en klachten bij

auteursrechtenorganisatie Buma/Stemra

Buma/Stemra werkt aan een nieuwe bestuursstructuur. De directie wil het beeld rechtzetten dat er corruptie heerst in de top en dat de uitgevers alle macht hebben.

Door **CLAUDIA KAMMER** en **AMANDA KUYPER** HOOFDDORP. Zijn auteursrechtenorganisatie Buma/Stemra kwam dit jaar steeds weer negatief in het nieuws: een bestuurslid dat van corruptie werd beschuldigd, bestuursleden die uit de school klapten, kritiek op de hoge salarissen van de top, ruzie tussen muzikuitgever Willem van Kooten en liedjesschrijver Rob Bolland over achterstallig auteursrechtvergoedingen, de dagvaarding van René Froger over het niet opgeven van liedjes die hij uitvoerde, en recente communicatieflaters. Hein van der Ree, directievoorzitter van Buma/Stemra, is er „behoorlijk ziek” van, vertelt hij op het hoofdkantoor.

Hein van der Ree

Hein van der Ree (57) vervulde directiefuncties bij verscheidene muzieklabels (in de jaren tachtig Island Music Publishing en Phonogram UK, in de jaren negentig Hollywood Records en Epitaph Europe) voor hij in mei 2010 directievoorzitter werd van Buma/Stemra.

Wat trekt u zich het meest aan?

„We zetten ons hier dagelijks in voor de belangen van muzikanten en muzikuitgevers, maar dat komt niet over. Door incidenten ebt het vertrouwen weg. Dat moeten we terugwinnen bij de politiek, auteurs en uitgevers door de organisatie aan te passen en opener te zijn. Ik heb vorig

jaar een stap gezet door meer informatie in het jaarverslag te publiceren.”

Buma/Stemra kreeg in november het keurmerk van de Vereniging van organisaties die collectief eigendom exploiteren. Ondertussen is bestuurslid Jochem Gerrits opgestapt na beschuldigingen van corruptie. Hoe valt dat met elkaar te rijmen?

„Er is geen sprake van corruptie. Maar de integriteit van het bestuur moet niet ter discussie staan. Dat is gebeurd, er is schade aangericht. Het is goed dat Gerrits is teruggetreden. Het college van toezicht doet onderzoek naar die zaak, dat wachten we af. Het keurmerk hebben we volledig terecht gekregen. De financiële geldstromen, hoe we onze boekhouding bijhouden, de beveiliging van de systemen, alles is door een externe organisatie doorgelicht.”

Er waren dit jaar veel voorvallen bij Buma/Stemra en veel klachten van leden. Het lijkt een patroon.

„Dit jaar was extreem. Met een monopoliepositie ben je nooit populair. Neem de tarieven: gebruikers hebben veel vragen, ze vinden ze niet transparant. Maar die tarieven zijn ontstaan door discussies met de markt. We rekenen hier per jaar zo’n 1,5 miljoen liedjes af. Er komen tientot twaalfduizend vragen over de afrekening, over nog geen 1 procent dus. Het gaat soms over spelfouten in titels, of twee componisten in plaats van drie. Ik heb gezegd dat er binnen drie maanden antwoord moet zijn. Dat vindt u lang? Ik word nu nog geconfronteerd met klachten van vijf jaar terug.”

Hoogleraar corporate governance Rienk Goodijk houdt bij u de bestuursstructuur tegen het licht. Woensdag zijn in een ledenoverleg voorstellen gedaan voor bestuurlijke vernieuwing. Hoe zien die eruit?

„Het bestuur wordt kleiner en slagvaardiger. Er zitten nu 24 mensen in, dat is te veel. Er moet een onafhankelijke voorzitter bij. En er wordt ge-

dacht over een ledenraad, waardoor de communicatie tussen leden en bestuur directer wordt. Als de commissie eruit is, stemt de ledenvergadering er in februari over. Veel sneller al willen we een onafhankelijke interim-voorzitter aanstellen.”

Is het denkbaar dat de muziekvakbonden meepraten in dat bestuur?

„Buma is opgericht door auteurs en muzikuitgevers. De auteursrechtgelden die wij beheren, zijn van hen. Er is geen enkel draagvlak om de bonden een plek te geven in het bestuur. Er is een volstrekt raar beeld ontstaan dat de uitgevers bij ons alle macht hebben. De auteurs zijn in de meerderheid, ze hebben tweederde van de zetels. Een bestuur zonder muzikuitgevers acht ik uitgesloten. Van de 6,7 miljoen liedjes in onze database is tweederde eigendom van Britse en Amerikaanse muzikuitgevers. Ze spelen een cruciale rol.”

De salarissen van de directie liggen ver boven de Balkenende-norm. U ver-

dient zelf bijna 3 ton. Waarom verdienen directieleden van een organisatie zonder winstoogmerk, met een monopoliepositie, zoveel?

„De leden bepalen hier wat er gebeurt met hun geld. Als zij zouden zeggen: in de toekomst willen we een directievoorzitter die niet meer verdient dan de Balkenende-norm, dan zal dat gebeuren. Er is voor mijn benoeming in 2010 een aparte ledenvergadering uitgeschreven. Daar is over mijn benoeming gestemd, maar er zijn geen vragen gesteld over mijn salaris.

„Buma/Stemra heeft geen winstoogmerk, maar de commerciële belangen zijn wel heel groot. Wat dat betreft moet je ermee omgaan als een echt commercieel bedrijf. Er komt hier per jaar 175 tot 180 miljoen euro binnen. Je moet dat auteursrecht verdienen in de markt.”

Componisten klagen dat de gelden niet eerlijk verdeeld worden, het duurt lang voor ze hun geld krijgen.

„We zetten het komende jaar in op

IT-oplossingen om voor de leden inzichtelijk te maken wat er bij Buma/Stemra gebeurt. Dan moet er weer meer vertrouwen komen bij de leden. Het koppelen van gegevens is complex, daarom duurt het anderhalf jaar voor auteurs en uitgevers hun geld krijgen. We keren het geld zoveel mogelijk één op één uit. Geld dat we na drie jaar nog niet hebben kunnen koppelen aan een auteur of uitgever wordt meeverdeeld met de rest. Het geld dat wacht op uitkering, ongeveer 250 miljoen euro, zit voor ongeveer 20 procent in aandelen en voor 80 procent in cash en vastrentende waardes. De opbrengsten trekken we van onze kosten af. Hoe lager die zijn, hoe meer geld we kunnen uitkeren.”

Hoe kan het dat er auteurs zijn, zoals Melchior Rietveldt op de televisie in ‘PowNews’, die zeggen: we krijgen niet waar we recht op hebben?

„Het zijn allemaal verschillende situaties. In het geval van Rietveldt staan we eigenlijk aan de dezelfde

kant. Auteur Rietveldt en belangenbehartiger Buma/Stemra tegenover de instantie die zijn liedjes gebruikt. Er is veel met Rietveldt overgesproken, sinds 2007. Er had misschien wat doortastender opgetreden kunnen worden. Ik kreeg te maken met een erfenis toen ik in 2010 kwam. Soms willen gebruikers niet betalen en moet je naar de rechter om dat af te dwingen. Wij voeren per jaar zo’n 1.500 à 2.000 incassoprocedures. Dat duurt soms erg lang. In het geval van Rietveldt is er in 2008 wat uitbetaald. Of dat genoeg was, daar ga ik hier nu niet op in.”

De wet waarop uw licentie gebaseerd is, is zo’n 100 jaar oud. Is uw monopoliepositie nog steeds houdbaar?

„Als de politiek zou besluiten de exclusieve licentie open te breken zou ik er geen probleem mee hebben. We zijn niet bang voor concurrentie. Ik denk dat wat wij doen hier heel knap is. Maar als je meer organisaties optuigt die elk minder omzet hebben, gaan de kosten wel omhoog.”